

(๒๔)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາṇีชยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔๙/๒๕๖๒

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๔๓/๒๕๖๒

วันที่ ๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

เรื่อง นายชวิต ทิสยากร (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาอนุญาตตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายชวิต ทิสยากร (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๒ กรรมการท่องเที่ยวได้มีประกาศกรมการท่องเที่ยว เรื่อง ประกาศผู้ชนะการเสนอราคา จ้างที่ปรึกษาโครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพมาตรฐานคุณภาพสินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวและมาตรฐานการท่องเที่ยวอาเซียน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ กิจกรรมที่ ๖ กิจกรรมตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวอาเซียน โดยวิธีประกาศ เซี่ยงไฮ้ไป โดยผู้เสนอราคาที่ชนะการเสนอราคา ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการจ้างงานธุรกิจที่ปรึกษาดังกล่าวฯจะขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕ วรรคสอง ที่บัญญัติให้รัฐต้องไม่ประกอบกิจการที่มีลักษณะเป็นการแสวงหוןกับเอกชน และเป็นการปิดกั้นโอกาส บริษัทที่ปรึกษาเอกชนในการประกอบธุรกิจ การกระทำของหน่วยงานของรัฐดังกล่าวเป็นการกระทำที่ ขาดมโนธรรมและจริยธรรม เป็นภัยต่อแผ่นดิน และส่งผลกระทบโดยรวมต่อบริษัทเอกชนในวงกว้าง

ผู้ร้องได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องทราบว่า ให้ยุติเรื่อง เนื่องจากยังไม่ถือว่าผู้ร้องเรียนถูกจำกัดสิทธิหรือเสื่อมสภาพในการประกอบธุรกิจ สำหรับกรณี การจ้างงานที่ปรึกษากับสถาบันการศึกษาของรัฐเป็นการกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ วรรคสอง หรือไม่นั้น บทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ วรรคสอง เป็นเพียงแนวทางให้รัฐดำเนินการ ตรากฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดินเท่านั้น มิใช่บทบังคับให้รัฐ มีภาระหน้าที่ต้องดำเนินการหรือปฏิบัติต่ออย่างใด จึงยังไม่ถือว่าการจ้างงานที่ปรึกษาของ กรรมการท่องเที่ยวมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้กรณีที่ร้องเรียนว่าการจ้างงาน ที่ปรึกษาดังกล่าวไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชนักขัตติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุ ภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ นั้น เป็นการขอให้ตรวจสอบผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพในการ ใช้จ่ายเงินของหน่วยงานของรัฐซึ่งไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของผู้ตรวจการแผ่นดินที่จะพิจารณาได้ ประกอบกับยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการดำเนินการจ้างที่ปรึกษาในครั้งนี้ได้กระทำผิดขั้นตอนหรือ เสื่อมไปตามที่พระราชนักขัตติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดไว้ อย่างไร จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาอย่างเดิมต่อไป ตลอดจนพิจารณาถึง ความรับผิดชอบบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

- (๑) การที่กรรมการท่องเที่ยวจ้างงานที่ปรึกษากับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย่งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ วรรคสอง
- (๒) เพิกถอนสัญญาจ้างที่ปรึกษาระหว่างกรรมการท่องเที่ยวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี
- (๓) พิจารณาเรียกเงินค่าจ้างที่ปรึกษาคืน
- (๔) พิจารณาโทษอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี และอธิบดี กรรมการท่องเที่ยว

(๕) พิจารณาโดยอธิบดีกรมบัญชีกลาง

(๖) กล่าวโทษвинัย แพ่ง และอาญา แก่ผู้ที่ประพฤติมิชอบ

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องค่าวิรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาในฉบับ หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสื่อมเสียภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสื่อมเสียภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสื่อมเสียนั้นย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๙ (๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายใต้เงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด ให้ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายใต้เงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด ให้ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการที่กรรมการห้องเรียนจ้างงานที่ปรึกษากับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ มีลักษณะเป็นการแสวงหาผลประโยชน์โดยทุจริต ไม่ใช่การดำเนินการตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง โดยที่ผู้ร้องไม่ได้เข้าเสนอราคาในการจ้างงานดังกล่าวด้วย ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

- ๔ -

ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ว่า ผู้ที่จะยื่นคำร้องได้
ต้องเป็นผู้ที่ถูกกล่าวหาโดยชอบด้วยกฎหมาย แม้ผู้ร้องได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและ
ผู้ตรวจการแผ่นดินมีความเห็นให้ถูกต้องแล้วก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องไม่ปรากฏว่า
ผู้ร้องได้เข้าเสนาורากาในการจ้างงานดังกล่าว ผู้ร้องจึงมิใช่บุคคลซึ่งถูกกล่าวหาโดยชอบด้วยกฎหมาย
จากการกระทำใด คงเป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นของผู้ร้องเกี่ยวกับกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง
ของหน่วยงานของรัฐเท่านั้น กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง
ดังนั้น ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาในวันนี้ และเมื่อมีคำสั่ง^{ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาในวันนี้แล้ว} คำขออื่นยื่นเป็นอันตกไป

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๔๙/๒๕๖๒)

.....
.....

(นายจรัส ภักดีชนาภุกุล)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัช ชลอว์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

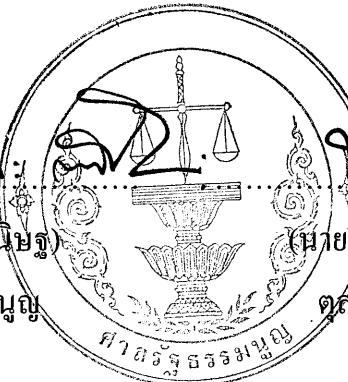
(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

(นายนภินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายรวิทย์ กังศศิเทียม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ